

Ἄξιον ἔστιν Κλασσικό¹ Ἦχος πλ. Δ' ᾠδὴ Νη

Nn Ἀ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ζειν σε τη ην
Δι Θε ο ο το ο ο κον την α ει μα κα ρι ι στον και πα να α
Nn μω ω ω ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα του
Δι Θε ε ε ου ου η η η μων την Τι μι ω τε ε ε ε ραν
Γα των Χε ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν
Nn α συ γκρι ι ι τω ως τω ω ω ω ω ω ν Σε ε ρα α α φειμ
Δι την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
Nn κου ου ου ου σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον
Nn 4 σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
M **Nn** ε ε ε ε ε ε ε εν

¹ Μουσικός Πανδέκτης, Τόμος 4, Θ. Λειτουργία, Ἐκδ. «Ζωή», Ἀθήνα 1989^ς, σελ. 216-217
www.romiosyne.org